

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 407s/2551

-

- การรับฟังพยานบุคคล ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 95
- ความหมายของพยานโดยตรง และพยานบอกเล่า

-

ข้อมูลย่อ

คำเบิกความของพนักงานสอบสวนที่ว่าได้ไปตรวจสถานที่เกิดเหตุ ทำแผนที่เกิดเหตุ และให้ความเห็นจากการตรวจที่เกิดเหตุ และแผนที่เกิดเหตุประกอบกันว่าเหตุเกิดเพราะความผิดของฝ่ายใด มีใช้พยานบอกเล่า รับฟังได้

-

หมายเหตุ

พยานโดยตรงและพยานบอกเล่า (Direct and Hearsay)

พยานโดยตรง คือ พยานบุคคลที่ได้รู้ข้อเท็จจริงจากประสาทของพยานเอง เช่น ได้ยินมาด้วยหูด้วยตนเอง หรือได้เห็นมาด้วยตาตนเอง

ส่วนพยานบอกเล่า นั้น หมายถึง พยานที่ได้รับข้อเท็จจริงมาจากบุคคลอื่นแล้วนำมาเล่าให้ฟังอีกทอดหนึ่ง หลักของกฎหมายพยานหลักฐานถือว่าเป็นพยานชั้นสอง และตามหลักทั่วไปกฎหมายไม่ยอมรับฟังพยานบอกเล่าเพราะขัดกับหลักในศาลจะต้องฟังแต่พยานที่ดีที่สุด (Best evidence rule)

ตามฎีกาที่ผู้เขียนหมายเหตุนี้ พบว่า พนักงานสอบสวนได้ไปตรวจสถานที่เกิดเหตุทำแผนที่เกิดเหตุ และให้ความเห็นจากการตรวจที่เกิดเหตุและแผนที่เกิดเหตุประกอบกันว่าเหตุเกิดเพราะความผิดของฝ่ายใด ถือว่าพยานปากนี้เป็นผู้รู้เห็นข้อเท็จจริงจากประสาทของตนเอง ดังนั้น เมื่อพนักงานสอบสวนมาเบิกความคำเบิกความของพนักงานสอบสวนจึงถือว่าเป็นพยานโดยตรงหาใช่พยานบอกเล่าแต่อย่างใด ไม่

นวชาติ ยมะสมิต

-

หมายเหตุ

คำเบิกความของพยานที่เบิกความในศาลในเรื่องที่ตนได้กระทำหรือพบเห็นการกระทำใดบ้าง ย่อมไม่ใช่พยานบอกเล่า เพราะการจะเป็นพยานบอกเล่า นั้นต้องเป็นกรณีที่เข้าองค์ประกอบตาม ป.วิ.อ. มาตรา 226/3 คือต้องเป็นข้อความซึ่งเป็นการบอกเล่าที่พยานบุคคลได้นำมาเบิกความต่อศาลกรณีหนึ่ง หรือเป็นข้อความซึ่งเป็นการบอกเล่าที่บันทึกไว้ในเอกสารหรือวัตถุอื่นใดซึ่งอ้างเป็นพยานหลักฐานต่อศาลอีกกรณีหนึ่ง หากนำเสนอเพื่อพิสูจน์ความจริงแห่งข้อความนั้น

พรเพชร วิชิตชลชัย

-